

2006 B 1041

Kamiel
redt een super
Reus

Aly Hilberts

294525373

BIBLIOTHEEK KITLV

0309 1194

ISBN 99914-669-7-5

Uitgever: Stichting Projekten Protestants Christelijk Onderwijs Suriname

Tekst: Aly Hilberts

Illustratie: Reginald Kartowirjo

Ontwerp omslag en vormgeving: Nancy Valies, graphic design

Druk: Quick Offset Print

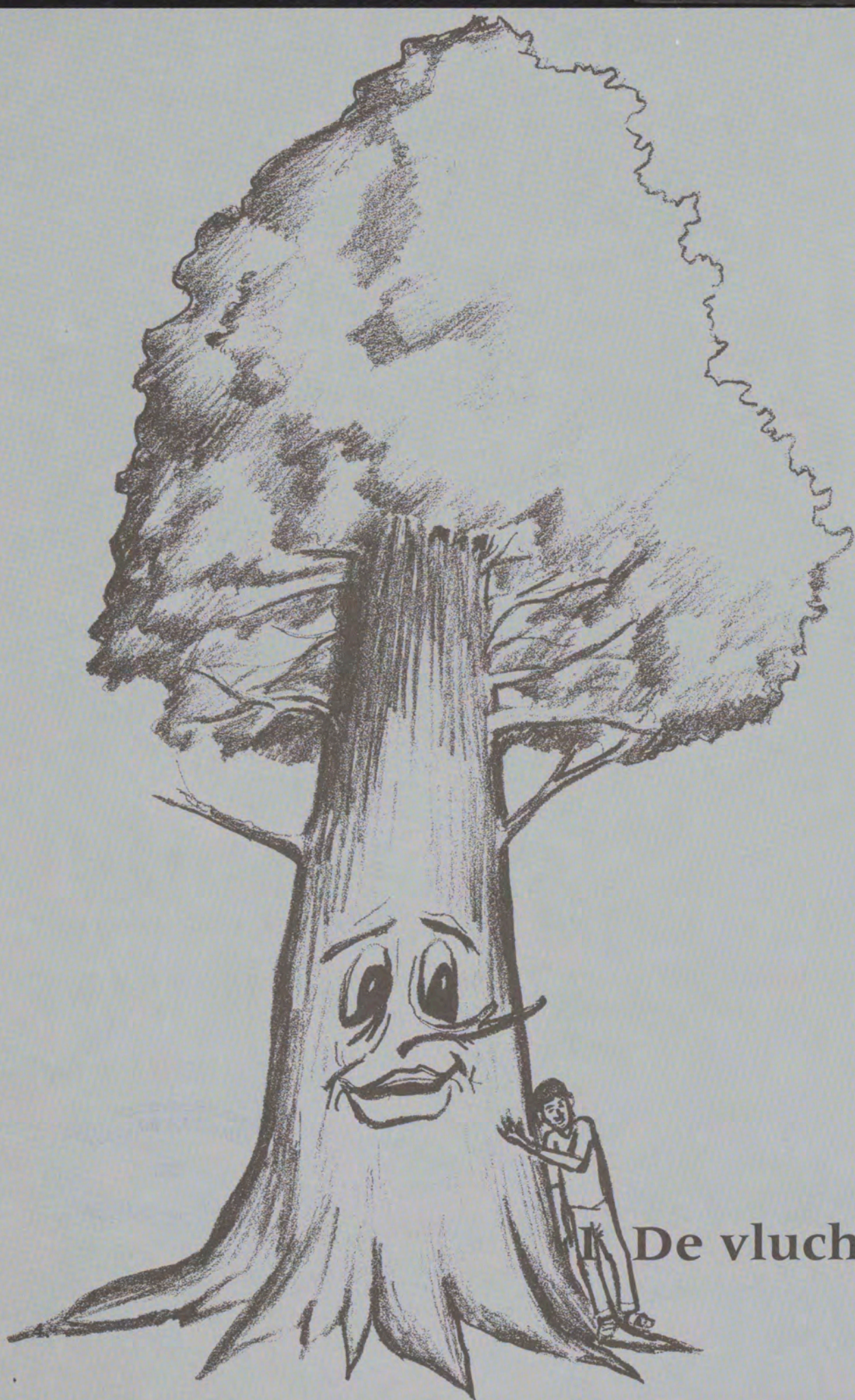

Kamiel
redt een super
Reus

Aly Hilberts

I De vlucht.

Kamiel staat even stil.

Nog één keertje kijkt hij om naar de school.

Zal hij wel of niet?

Hij ziet dat Debby hem wenkt.

Ze houdt zijn geschiedenisboek, dat ze van hem heeft geleend, omhoog.

Hij wil naar haar toelopen, ze is immers zijn beste vriendin.

Maar dan mompelt hij: nee, ik ga niet, dat boek heb ik niet meer nodig.

Gejaagd rent hij het smalle pad op, tussen dichte struiken en hoge bomen.

Ik wil niet meer naar school, nu niet en nooit niet, mompelt hij.

Ik ga naar mijn lievelingsplek en daar blijf ik voor altijd.

Met moeite wringt hij zich door de dichte bomen van het regenwoud.

Soms kruipend en vaak struikelend over de dode takken.

Af en toe kijkt hij omhoog naar het reusachtige bladerdak hoog boven hem.

Dan voelt hij zich klein maar tegelijk ook weer sterk.

Hier is het goed, denkt hij.

Hier hoor ik, tussen de bomen, de dieren en het bos.

Hier ruikt het lekker naar aarde, wortels en bladeren die vergaan.

Hier roepen de toekans, ritselen de slangen en fladderen de vlinders.

Kamiel haalt diep adem en blaast die sissend omhoog.

Dan baant hij zich opnieuw een weg tussen het groen tot hij zijn doel heeft bereikt.

Zoals altijd komt er een glimlach op zijn lippen als hij zijn grote vriend ziet.

Met die mooie, lange, sterke stam en wijde takken: zijn Superreus.

In het hele regenwoud is er geen grotere, hogere en mooiere reus te vinden

Kamiel legt even zijn wang tegen de gladde, warme stam.

Zijn handen strelen de ronding.

Hoi, Superreus, lacht hij, ik ben er weer.

Dan legt hij zijn oor tegen de boom en vraagt: alles goed met je?

Prima, zegt Superreus, fijn dat je er weer bent.

Eigenlijk had ik naar school moeten, zegt Kamiel.

Waarom doe je dat dan niet, vraagt Superreus.

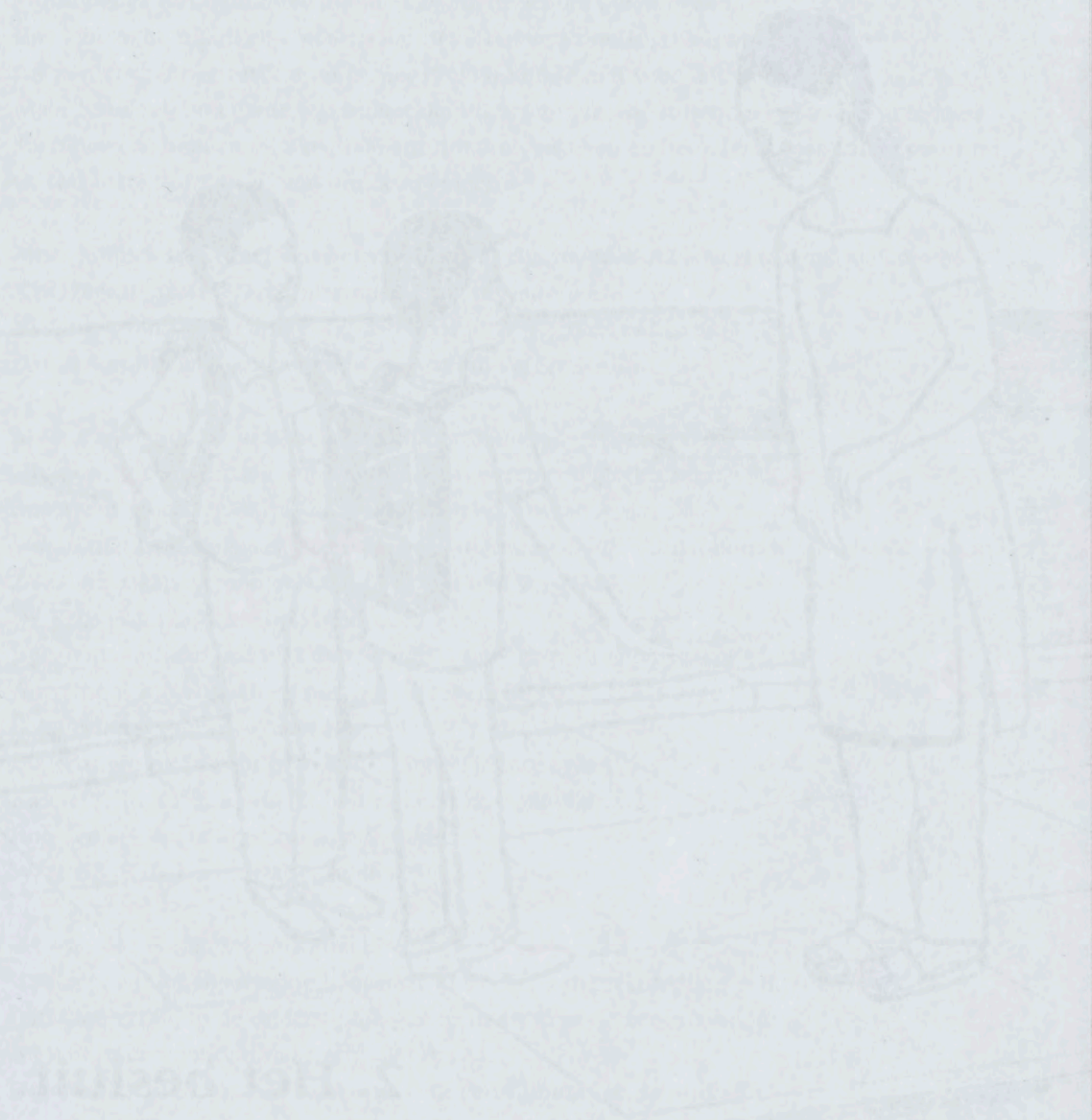
Kamiel wijst naar het stuk hout naast Superreus: ik wil deze boot verder afmaken.

De school is saai en het stinkt er.

En ik begrijp er meestal ook niets van

Daarom ga er niet meer heen, nooit meer.
Dat is dom, mompelt de Superreus.
Waarom is dat dom? vraagt Kamiel.
Omdat je moet weten wat er gebeurt in je land en in de wereld, gromt Reus.
En dat kun je leren op school.
Nou dat weet ik allemaal echt wel hoor, grapt Kamiel, ook wel zonder die school.
Ik zal je een nieuwtje vertellen, een heel mooi, spannend nieuwtje.
Ze zijn begonnen met een weg te maken vanaf de stad naar het binnenland.
En die komt hier ook langs ons dorp, is dat niet geweldig?
Kamiel wacht niet eens op het antwoord van zijn vriend.
Hij ratelt enthousiast verder:
daar kunnen we dan met de auto's en grote vrachtwagens over rijden.
En als het laag water is en de boten niet meer varen,
dan kunnen we toch lekker naar de stad.
Kamiel's ogen stralen en hij wrijft verrukt in zijn handen.
Fantastisch, roept hij.
De oude wijze Superreus schudt zijn hoofd en gromt: dom, dom, dom.
Wat dom, waarom dom, vraagt Kamiel.
Nou, als jij met de auto naar de stad kunt, kunnen ze ook met auto's hier komen.
Die weg maken ze niet alleen om de mensen de kans te geven naar de stad te gaan.
Ze willen de mensen uit de stad naar het regenwoud laten gaan.
En dan niet in de eerste plaats om te genieten van de papaya's, awarra's, en de manja's.
Nee, ze zullen dan apen, vlinders, kaaimannen en papegaaien willen vangen.
Ze komen met grote machines om de bomen om te zagen.
Superreus gromt zo luid dat zijn hele stam trilt en de takken schudden.
Kamiel zegt: ben je mal, wat moeten mensen nou met dode bomen?
En waarom zouden ze die prachtige dieren vangen?
Kijk, gromt Reus, dat heb je er nou al van, daarom moet je nodig naar school.
Daar leer je dat er mensen zijn die niets om het regenwoud geven.
Ze willen het hele bos wel kaalzagen voor een zak met geld.
Want voor die dode bomen wordt veel betaald.
Die boomstammen gaan naar alle plekken op de wereld.
Daar maken de mensen huizen, meubels en schepen van.
En wij zijn dan ons mooie woud kwijt met alle narigheid die erbij komt Kamiel.
Ze verkopen, verkopen en verkopen, hoe meer bomen hoe liever.

Kamiel moet lachen om die brommerige Reus en geeft hem een klapje op de schors.
Ik geloof er niets van, zegt hij, het regenwoud is zo groot, er staan wel een miljoen bomen.
Als je daar wat van weghaalt merkt niemand er iets van.
Dan pakt hij zijn kapmes, schaaf en beitel en begint met z'n werk.

2. Het besluit.

Terwijl Kamiel zaagt, beitel en schaaft, zit zijn moeder voor de hut.
Ze is boos en verdrietig.
Ze moet steeds denken aan de ruzie die ze vanmorgen met Kamiel heeft gehad.
Hij wil niet meer naar school en daar maakt ze zich zorgen over.
Wat moet er van hem terechtkomen als hij de school niet afmaakt?
Hoe kan ze hem duidelijk maken dat het schoolgaan belangrijk is voor zijn leven?
Als je niets hebt geleerd, weet je niet veel en kun je niet veel, dat weet ze maar al te goed.
Maar Kamiel schreeuwde tegen haar dat hij het zonder die rotschool ook wel zou redden.
Toen heeft ze hem een flinke draai om zijn oren gegeven en hem boos naar school gestuurd.
O, wat maakt ze zich zorgen om deze jongen.

Maar Kamiel denkt niet aan het verdriet van zijn moeder, hij is veel te druk met zijn boot.
Kijk, zegt hij trots tegen Superreus, hij wordt mooi he?
Niet erg groot, gromt de Reus, maar voor jou misschien net groot genoeg.
Dat bedoel ik maar, knikt Kamiel, terwijl hij verder schuurt.

Maar opeens stopt zijn hand en komt hij met een ruk overeind.
Zijn gezicht staat ernstig, hij loopt naar Superreus en ploft tegen de stam.
Superreus vraagt geschrokken: wat heb jij opeens?
Ik kan niet naar huis, zegt Kamiel, want mijn moeder denkt dat ik naar school ben gegaan.
Ze zal me slaan als ze merkt dat ik er niet ben geweest.
De Reus gromt: dat zal best meevallen.
Nee, dat valt helemaal niet mee, roept Kamiel gespannen.
Als ze boos is is ze meteen ook heel, heel erg boos.
Ik ga echt niet terug, ik durf het niet.
De Reus gromt; je hebt geen keus Kamiel, je moet gaan.
Kamiel schudt zijn hoofd: ik heb wel een keus, ik blijf!
Hoe denk je dat te doen, vraagt de Reus.
Waar wil je slapen en wat ga je eten?

Let op waar ik slaap, zegt Kamiel.
Hij sleept zijn onafgemaakte boot naar Reus en zet die rechtop tegen de stam.
Dan klautert hij in de onderste tak van Reus en trekt de boot omhoog.
Hij schuift de voorkant naar een tak ernaast.
Superreus schudt van het lachen: je bent een slimme zeg, grinnikt hij.

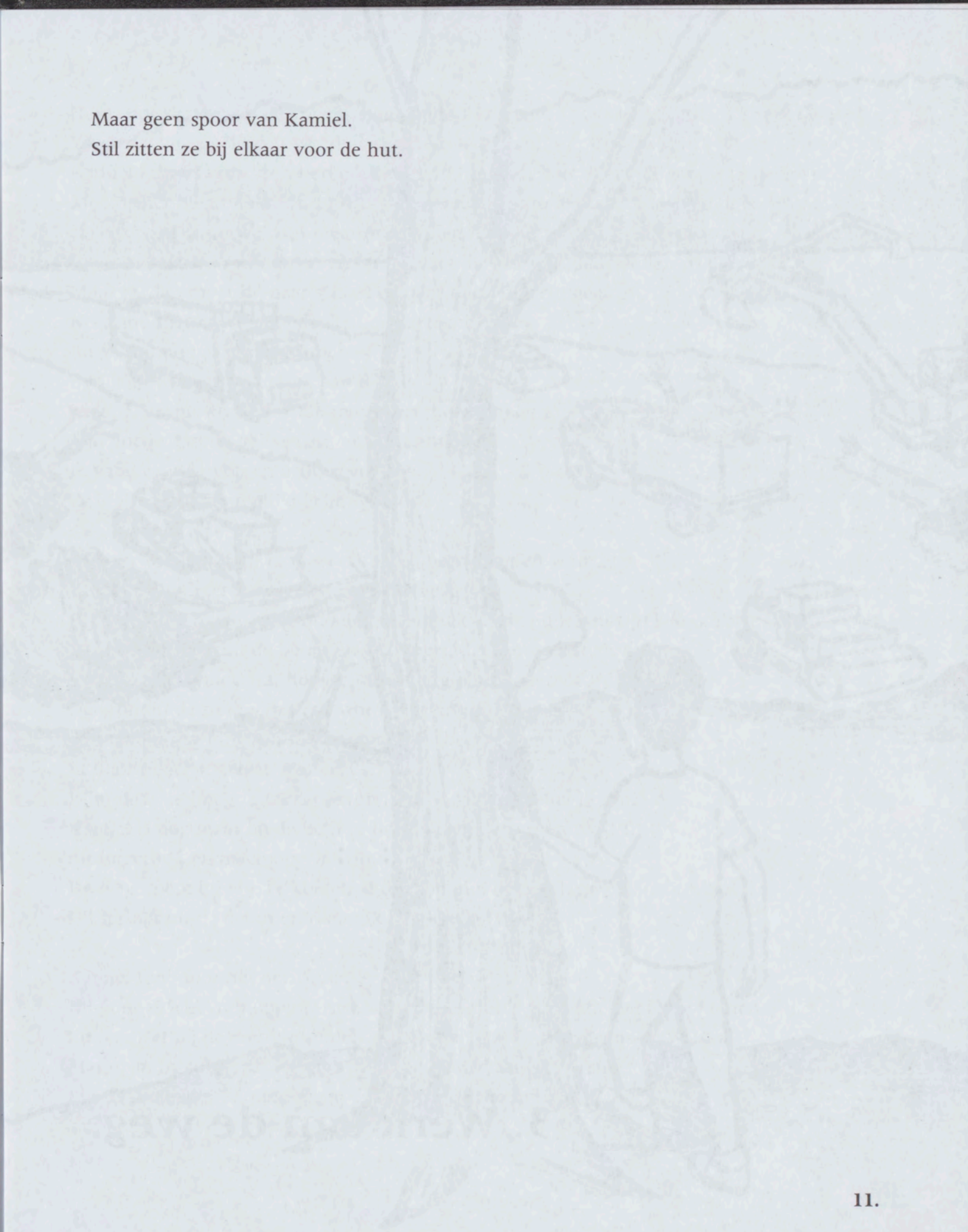
Een boot in een boom, wat een dom gezicht.
Het is geen boot meer, zegt Kamiel ernstig, het is nu een bed.
Dan moet Superreus nog harder lachen.
Kamiel schuift voorzichtig in zijn bed.
Het wiebelt nog een beetje.
Maar als hij eenmaal ligt gaat het goed.

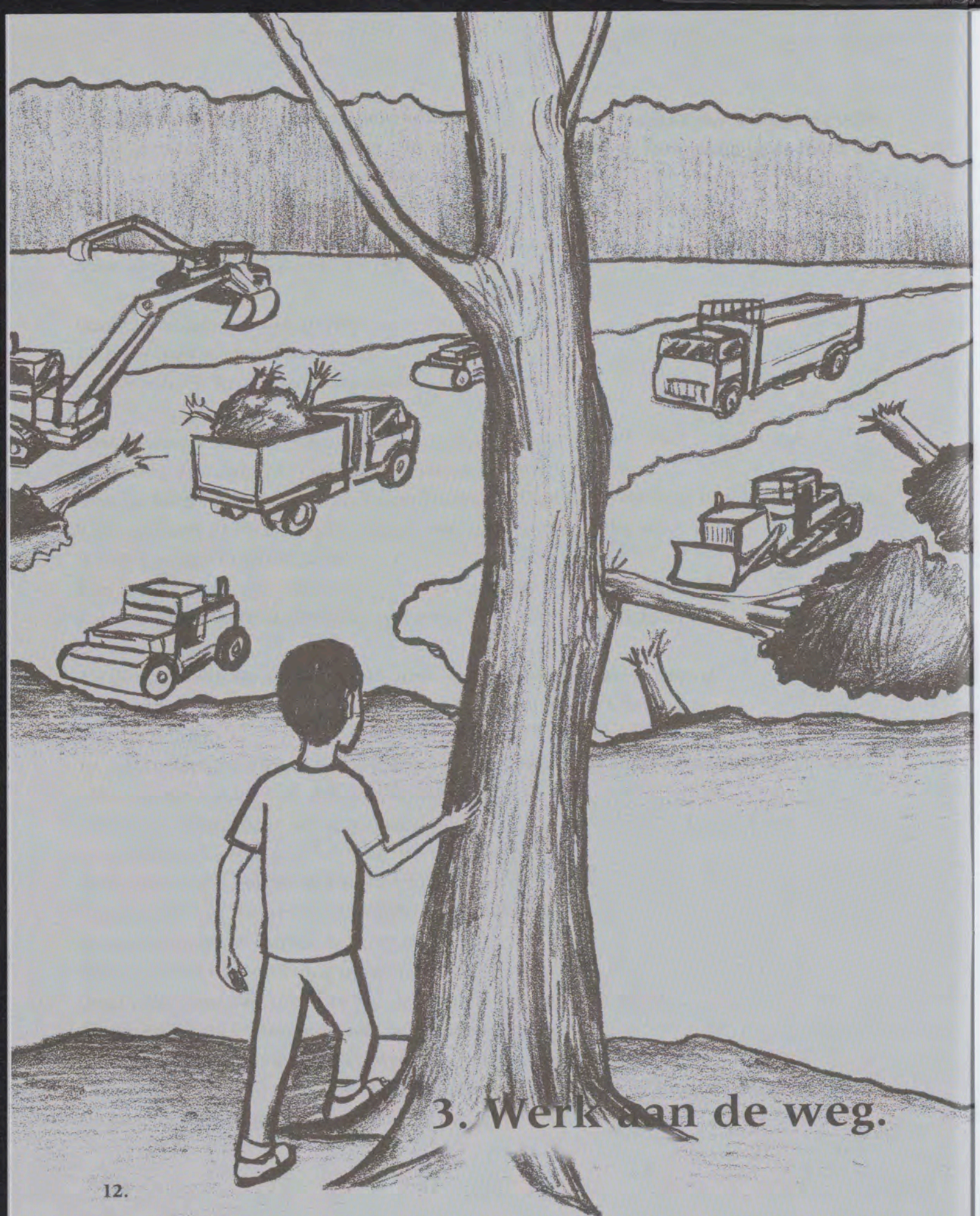
Dan gromt Superreus: en je eten?
Ga je nu mijn bladeren soms eten?
Ook daar heeft Kamiel over nagedacht.

Ik eet bacove's , kokosnoten, bananen, papaya's en alle vruchten hier in het woud.
En ik vang elke dag een opaar lekkere piranha's, ik red me wel.
Reus probeert het nog een keer: toe nou jongen je kunt toch veel beter naar je moeder gaan.
Kamiel schudt zijn hoofd: dan moet ik weer naar school en dat wil ik niet.
Ik blijf hier bij jou, nu en altijd!
Reus gromt en moppert: dat mag je niet doen, Kamiel, dat is niet goed.
Kamiel roept koppig: ik ben baas over mezelf en daarom blijf ik hier!

Als de andere kinderen uit school komen vraagt moeder: waar is Kamiel?
Ze halen hun schouders op, Kamiel is niet op school geweest, zeggen ze.
Moeder schrikt.
Ze gaat meteen naar Rodney, de vriend van Kamiel en naar andere kinderen uit zijn klas.
Maar niemand heeft hem deze dag gezien.
Berry zegt: hij is vast in het regenwoud.
Ja, knikken anderen, daar heeft hij een geheime plek .
Jason lacht: hij is gek op de bomen en de dieren daar.
Daarom noemen we hem vaak Kamiel de woudloper.
Daar moeten ze om lachen, behalve moeder.
Help me maar met zoeken, zegt ze ongerust.
Gaan jullie maar vast naar het bos, dan loop ik eerst naar de meester.
Misschien weet die wat meer over hem en die geheime plek.
Maar als het avond is en donker, weet nog niemand iets van Kamiel.
De meester heeft nog even in een hut bij de kreek gekeken waar Kamiel wel eens kwam.
De jongens hebben gezocht en geroepen tot ver in het regenwoud.

Maar geen spoor van Kamiel.
Stil zitten ze bij elkaar voor de hut.

3. Werk aan de weg.

Het is nog donker als de vogels al beginnen te zingen.
Vreemde dierengeluiden weerkaatsen door het woud.
Kamiel luistert ernaar en herkent tussen al het gekrakeel alleen de roep van de apen.
Mooi is het hier, denkt hij, zo rustig en tegelijk zo vrolijk met al die geluiden.
Ja, daar zou ik nu wel wat meer over willen leren: over al deze dieren van het regnwoud.
En de namen van de bomen en planten zou ik ook wel graag willen weten.
Maar ja, dan moet hij naar school en daar heeft hij echt geen zin in.
Nee, nou niet aan school denken en niet aan Debby.
En vooral niet aan zijn moeder.
Ben je al wakker, vraagt hij aan Reus.
Al lang, broemt Reus, ik slaap maar kort, hooguit een uurtje.
Wat doe je dan de hele nacht, vraagt Kamiel.
Ik vang geluiden op en licht, zegt Reus.
Er is altijd geluid en altijd licht.

En deze morgen hoor ik meer dan mijn oren kunnen verdragen
Kamiel schiet rechtop, oei, zijn bed wiebelt.
Hij kan zich nog net vasthouden aan een tak als de punt van zijn bed omlaag zakt.
Meteen glijdt hij uit de boom en gaat tegen de stam van Reus liggen.
Vertel, zegt Kamiel, wat hoor je, ik ben erg nieuwsgierig.
De grom in de stem van Reus wordt nog grommeriger.
Ik hoor nu machines en motoren en daar hou ik niet van, broemt Reus.
Ik hoor niks hoor, zegt Kamiel.
Klim naar de hoogste takken, gromt Reus, dan zul je het horen.
Kamiel is nog maar op de helft of hij hoort het ook: geronk!!!!!!!!!!!!!!
Motorgeronk en machinegeluiden....
De weg, roept hij blij, ze komen al dichtbij met het aanleggen van de weg.
Hij springt uit de boom en roept: ik ga meteen kijken.

Kamiel rent door het oerwoud .
Hij gunt zich geen moment rust, vooral niet nu de geluiden dichterbij komen.
En dan ziet hij de enorme shofels, zandschuivers, vrachtwagens en walsen.
Met open mond en grote ogen ziet hij het allemaal gebeuren.
Mannen die met enorme zagen elke boom die op hun weg komt als een luciferhoutje afzagen.

Woeste machines graven de wortels uit de grond en shoffels verschuiven bergen met zand. Een zware wals perst de kuilen vlak en dan ligt er zomaar weer een stukje oerwoud klaar voor de weg.

Ademloos let Kamiel op wat er gebeurt.

Als de mannen pauzeren gaat Kamiel bij hen zitten en luistert naar hun verhalen.

Wat moet jij hier? vraagt opeens een man met een pak tekeningen onder zijn arm.

Ben je soms op zoek naar werk?

Kamiel knikt heftig: ja ik...ik zoek werk, stottert hij wat ongelukkig.

Hier, pak aan , zegt de man en duwt hem zo'n zware zaag in de hand.

Jij kunt mooi alle zagen bijvullen met olie.

Kom maar mee dan doe ik het je een keer voor.

Ze lopen samen naar een enorme tank met olie en de man laat zien hoe Kamiel de tank bij moet vullen.

Kamiel kan wel juichen!

Zie je nou wel, je hoeft helemaal niet naar school om werk te krijgen, denkt hij.

Hij doet erg z'n best en dat zien de andere mannen ook.

Als ze gaan eten en merken dat Kamiel geen brood heeft, delen ze hun boterham met hem.

Doodmoe, maar blij en gelukkig komt hij die avond bij Superreus.

Hij vertelt honderduit over de geweldige dingen die er ginds in het bos gebeuren.

Het gaat echt snel hoor, vertelt Kamiel enthousiast.

Ze komen steeds dichterbij

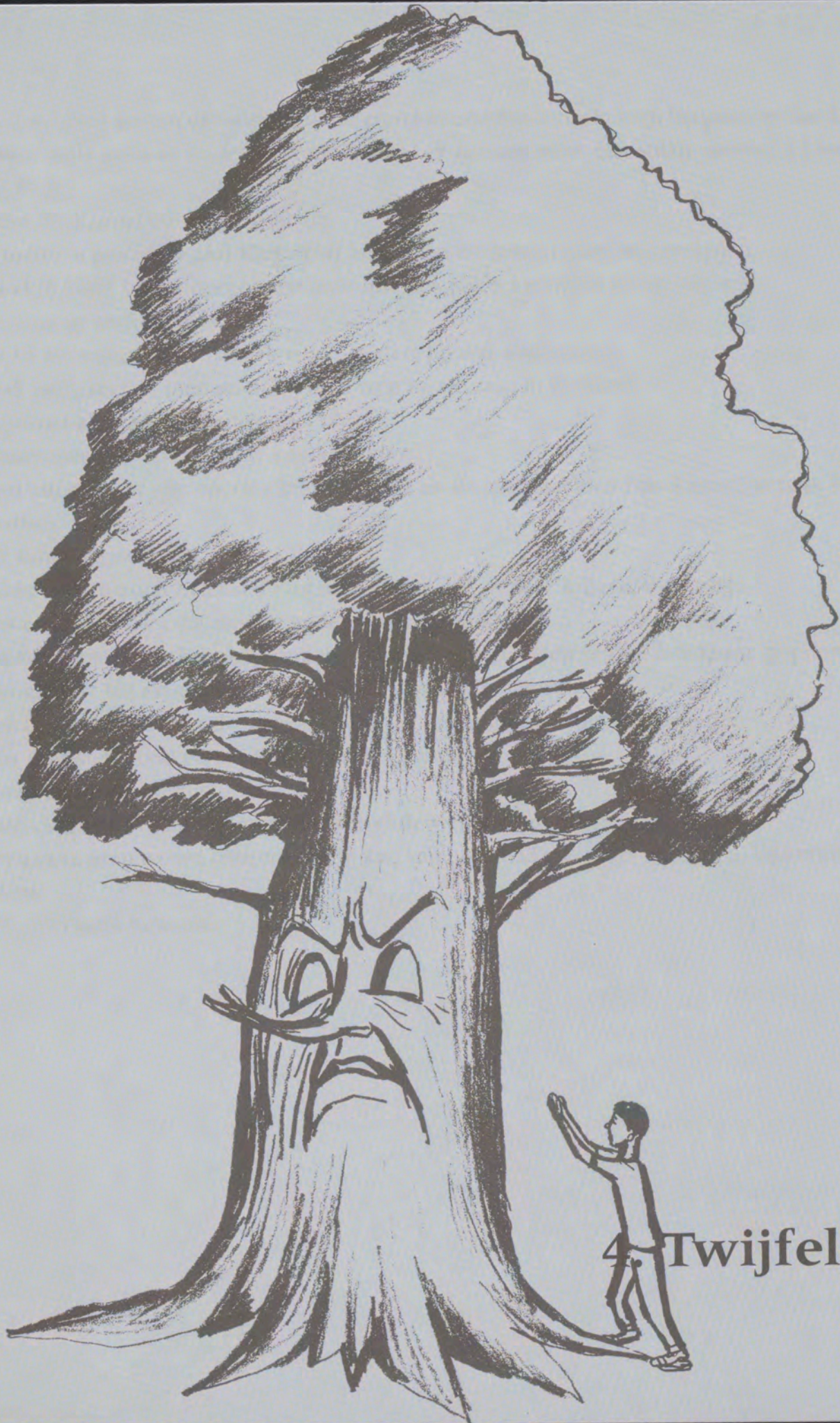
Misschien kunnen we in de droge tijd al over de weg naar de stad.

Superreus kan geen woord uitbrengen, hij kan van boosheid niet meer grommen, hij kreunt: dom-dom.

Maar Kamiel lacht hem uit.

1st July

4. Twijfel.

De volgende dagen doet Kamiel vol ijver zijn werk in het bos.

De mannen zorgen voor zijn brood Kamiel eet 's avonds vis en fruit en hij slaapt tussen de takken van Superreus.

Alles lijkt goed te gaan.

LIJKT goed, maar het is helemaal niet goed.

Kamiel hoort steeds meer opmerkingen die hij liever niet hoort.

De gesprekken gaan over de prijzen van slangen, kaaimannen, toekans, papegaaien en meer dieren. De mannen knikken: ja, hier zal straks veel geld verdiend kunnen worden, reken maar.

Kamiel denkt ongerust: zal Superreus dan toch gelijk krijgen?

Zullen ze de dieren vangen en verkopen?

Zullen ze hele stukken bos weghalen?

Die verhalen benauwen Kamiel steeds meer.

Hij stelt vragen: Dat mag toch niet zomaar, die dieren vangen en hele stukken bos kappen?

Ach, domme Kamiel, lachen ze, jij bent toch op school geweest?

Jij hebt toch kranten gelezen?

Dan weet je toch hoe dat gaat?

Alles draait om geld Kamiel, dat weet je toch?

Die nacht kan Kamiel niet slapen.

Allerlei gedachten zweven door zijn hoofd.

Komen er straks dan echt grote gaten in dit prachtige regenwoud?

Gaan de mooie vogels voor altijd in een kooitje.

En moeten de grappige aapjes aan riemen?

Verhuizen die prachtige vlinders en spinnen naar de dierentuinen?

Al een paar keer die nacht heeft Kamiel Superreus geroepen.

Maar Superreus zwijgt.

Vanaf het moment dat Kamiel aan de weg werkt heeft Superreus geen woord meer gezegd.

Nu weet Kamiel het zeker: Superreus is boos.

En nu begrijpt Kamiel ook waarom.

Ongerust laat hij zich op de grond zakken.

Kamiel voelt zich eenzaam en bang.

Hij schopt tegen Superreus en schreeuwt: zeg nou eens wat.

Zeg iets alsjeblieft, ik voel me zo alleen.

Kamiel legt zijn oor tegen de stam en smeekt: toe praat alsjeblieft met me.

Maar Superreus zwijgt.

Kamiel hoeft nu elke dag minder ver te lopen naar zijn werk.

De weg komt alsmaar dichterbij.

Soms wordt hij 's morgens zelfs al wakker van het geronk en het vallen van de bomen.

Maar hij vindt dit al lang geen mooi geluid meer.

Deze morgen kan Kamiel de machines niet alleen horen, maar ook zien.

Tussen de stammen door ziet hij de shoffel het zand verschuiven.

Hij hoort de grote kettingzagen en het vallen van de bomen.

Hij stopt de vingers in zijn oren en roept neeeeeee, ik wil het niet!

Stil blijft hij op zijn houten boot-bed liggen.

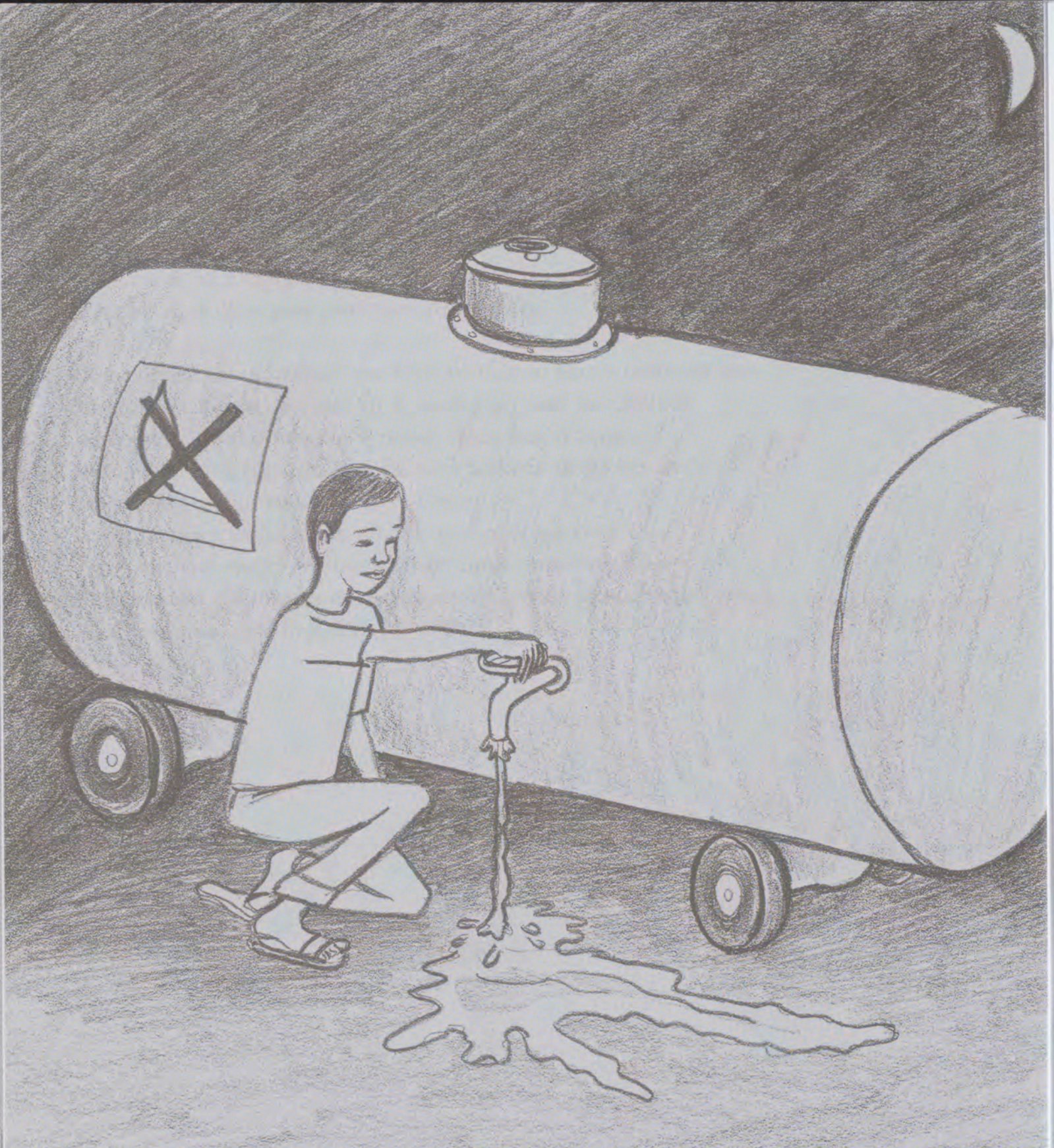
Ik ga niet meer, denkt hij, ik wil daar niet meer werken.

Want wie weet wat er allemaal gaat gebeuren als de weg klaar is.

Hij denkt aan zijn moeder en dan komen er zomaar tranen in zijn ogen.

Maar teruggaan naar huis durft hij ook niet.

5. Er dreigt gevaar.

Opeens flitst het door hem heen: het zal toch niet gebeuren dat ook Superreus...
In paniek springt hij uit de boom.
Hij rent naar de uitvoerder en gaat met de armen wijd voor hem staan.
Hij roept: stop, stop, ga niet verder, je moet nu meteen stoppen.
De uitvoerder lacht hem uit: kom jongetje, doe niet zo gek jij.
Maar ik meen het, ik meen het echt, roept Kamiel boven het geluid van de machines uit.
Hij trekt de uitvoerder aan zijn bloes mee.
Kom, roept hij gejaagd, ik wijs je een boom die niet omgezaagd mag worden.
Zo, zo lacht de uitvoerder nog steeds en waarom dan niet?
Omdat het de mooiste, langste, sterkste boom is van het hele woud, hijgt Kamiel.
De uitvoerder pakt de papieren en loopt met Kamiel naar Superreus.
Hij kijkt naar de boom en dan naar de tekening.
Kijk, zegt hij, hier staat het, hij moet er wel af, anders komt er een bocht in de weg.
En die bocht mag er niet in.
Hier heb je de tekening, kun jij iets anders bedenken?
Kamiel kijkt maar snapt niets van al die streepjes en cijfers.
Je ziet het, zegt de uitvoerder, het spijt me maar het kan niet anders,
over twee dagen gaat hij eraf.
Dan loopt hij weg.

Kamiel's hart bonst, zijn hoofd doet pijn en hij wordt misselijk van angst.
Superreus weg, dat kan niet, dat mag niet, nu niet en nooit niet.
O, was hier maar nooit een weg gekomen.
Verdwaasd loopt hij naar Superreus en huilend leunt hij tegen de stam.
Dan hoort hij een stem die gromt: niet huilen maar vechten Kamiel.
Hoe kan ik nou vechten tegen zoveel mannen en machines, snikt Kamiel.
Door slim te zijn, daar kun je mee winnen, niet vechten met geweld, maar met slimheid,
gromt Reus.
Kamiel droogt de tranen, ja slim zijn, een plannetje bedenken, dat is misschien het enige.

De uitvoerder roept hem, hij moet aan het werk.
Met tegenzin vult Kamiel de zagen met olie en opeens weet hij het: olie.
Zonder olie kunnen ze niet zagen!
Ja, ja, dat is slim, dat zal hij doen.
Midden in de nacht sluipt Kamiel met bonzend hart naar het grote olievat.

Zijn hand trilt, maar toch doet hij het.
Snel draait hij de kraan open en ziet de olie langzaam wegstromen in het zand.
Die nacht doet hij geen oog dicht.
Gelukkig is Superreus ook wakker om Kamiel moed in te spreken.
Die morgen blijven de machines stil in het woud.
Schreeuwerige stemmen, gescheld en gevloek overheersen het vogelgezag.
Kamiel gaat, bang en trillend over zijn hele lijf naar de werkplek.
Huilend en stotterend vertelt hij wat hij heeft gedaan en waarom.
Maar niemand begrijpt hem of heeft medelijden.
Ze duwen hem ruw aan de kant.
Hij krijgt een klap in zijn gezicht en ze roepen: weg jij, we willen je hier nooit meer zien.
Kamiel rent weg.
De uitvoerder roept hem na: dom ventje, snap je niet dat over een paar dagen weer nieuwe olie hebben?
Kamiel schrikt: daar had hij niet aan gedacht, wat een ramp, al deze narigheid voor een paar dagen uitstel!
Maar deze dag blijft het tenminste stil, gromt Reus en dat is heerlijk!
Nu hebben we rustig de tijd om een nieuw plannetje te bedenken.

6. Een goed plan.

En dat nieuwe plannetje komt er.
Maar het is wel erg moeilijk voor Kamiel om het uit te voeren.
Daarvoor moet hij naar zijn moeder om alles te vertellen.
Hij moet met alle mensen uit het dorp praten.
Zal hij dat durven?
Nee, denkt Kamiel dat durf ik niet.
Reus gromt: doe het dan voor mij asjeblijft!
Weer twijfelt Kamiel, hij houdt zoveel van reus, maar naar zijn moeder en het hele dorp gaan?
Heel lang blijft het stil, Kamiel wikt en weegt.
Superreus wacht in spanning af en valt zomaar midden op de dag in slaap.
Als hij verschrikt wakker wordt gromt hij: Kamiel, waar ben je?
Hij krijgt geen antwoord, want Kamiel is naar het dorp en Superreus weet waarvoor.
De moeder van Kamiel staat gebukt op haar kostgrondje.
Ze heeft dagenlang uitgekeken naar haar lastige zoon.
Maar nu is ze eraan gewend om niet meer voor hem te koken.
Opeens is er een hand die haar emmer optilt.
Verschrikt kijkt ze op, Kamiel, roept ze blij.
Ze trekt de jongen stijf tegen zich aan en kust hem waar ze maar kan.
Waar was je toch mijn jongen, vraagt ze bezorgd.
Kamiel haalt verlegen de schouders op, dat kan ik niet zo snel vertellen, zegt hij zacht.
Gaat het goed met je? vraagt z'n moeder bezorgd.
Kamiel schudt zijn hoofd en zegt: nee, ik heb problemen.
Kan ik je helpen, vraagt ze.
Kamiel knikt.
Kom mee, zegt moeder, en vertel me alles.

Nog voor het avond is weet iedereen in het dorp dat Kamiel terug is.
Ook weet iedereen dat Kamiel die avond iets zal vertellen over zijn probleem.
Maar dat hij van hen zoiets spannends en gevaarlijks zou vragen dat had niemand kunnen denken.
Tot laat in de avond blijven ze erover praten.
Sommigen roepen: o nee, ik doe niet mee, dat is veel te gevaarlijk.
Anderen zeggen: een heel goed plan, ik neem de kinderen ook mee.

En Kamiel's moeder zegt: wat hou ik toch veel van die jongen.

Die nacht slaapt Kamiel weer in zijn eigen bed.

De volgende dag vertrekt hij weer naar Superreus.

Hij belooft zijn moeder terug te komen als het plan moet worden uitgevoerd.

Deze keer zwaait ze hem uit.

Ze denkt: het lijkt erop dat hij iets goeds heeft geleerd.

Kamiel vertelt het hele plan aan Superreus.

Die schudt van het hoogste topje tot de diepste wortel heen en weer van enthousiasme.

Dit gaat vast en zeker lukken, kraakt hij blij.

Maar de mannen komen die dag niet terug.

En ook de volgende dagen niet.

Misschien komen ze wel nooit meer terug, lacht Kamiel, dat zou helemaal mooi zijn.

Nauwelijks een dag later gromt reus: ze komen, in de verte hoor ik gepraat bij de rivier.

Kamiel rent zo snel hij kan naar het dorp.

De sjouwers en de werkmannen gooien niet ver van Superreus de zakken, pakken en vaten met olie neer.

Plannen worden besproken en de kettingzagen uit de zakken gehaald.

En diezelfde dag vallen er weer 15 bomen en morgen is Superreus aan de beurt.

7. Een slim gevecht

Nog voor die morgen het werk begint loopt er een lange rij mensen door het bos.
Mannen, vrouwen en kinderen banen zich een weg door het groen.
Voorop gaat Kamiel, hij weet de weg.
Bijna iedereen uit het dorp is meegekomen en daar is hij blij om.
Ze hebben begrepen dat er iets moet gebeuren en ze zijn blij dat ze dat nu kunnen doen.
Nee, vechten doen ze niet, dat lost niets op, daarbij zie je altijd alleen maar verliezers.
Zij doen mee aan een slim, heel slim gevecht.

Hier is het, zegt Kamiel, dit is Superreus, mijn vriend.
Zie je die stam en dat bladerdak?
Heeft iemand van jullie ooit zo'n mooie, sterke, machtige reus in dit bos gezien?
Iedereen schudt het hoofd en begrijpt wat Kamiel bedoelt: deze boom mag niet weg.
Zonder iets te zeggen gaat een kring van mensen rondom tegen de boom staan.
Daarvoor nog een kring en nog een en nog een.
Net zolang tot alle mensen een plaatsje tegen de boom hebben gevonden.
Nu zijn ze niet bang meer, samen voelen ze zich sterk.

Na een tijdje worden de eerste zaagmachines aangezet en horen ze de bomen vallen.
De mannen komen steeds dichterbij, de uitvoerder gaat voorop en wijst de bomen aan.
Dan ziet hij opeens de mensen rondom Superreus staan.
Hij komt op hen af, vloekt en scheldt en trekt enkele mensen weg van de boom.
Maar meteen lopen die terug in de kring tegen de boom.
Hij roept de zagers, de chauffeurs van de shoffels en de wals.
Trek ze weg, roept hij, en de mannen sleuren de mensen weg van de boom.
Maar als ze hen loslaten rennen ze net zo snel weer terug.
Het duurt zo een hele tijd met veel geschreeuw en geruzie.
Dan geeft de uitvoerder het op.
Stop, roept hij tegen zijn mannen.
En dan kijkt hij kwaad naar de mensen rond de boom.
Oké, schreeuwt hij, als jullie dan niet willen luisteren moeten jullie maar voelen.
Wij gaan zagen.
En als jullie blijven staan, zagen we jullie doormidden, eigen schuld, dreigt hij.
Jullie zijn gewaarschuwd, ik meen het.

Meteen gaat Kamiel voor de uitvoerder staan.

Van angst schreeuwt hij nog harder dan de uitvoerder.
Hij roept: en ik waarschuw jullie.
Als jullie Superreus omzagen dan ga ik aan de hele wereld vertellen wat er hier is gebeurd.
Ik zal in de krant laten schrijven wat jullie hier doen.
Iedereen zal er boos om worden dat jullie de allerbelangrijkste boom in ons regenwoud om
hebben gezaagd.
Ik vraag de president om te komen luisteren naar wat wij hebben te vertellen over deze dag.
Laten de ministers maar komen kijken naar deze Superreus die dan dood op de grond ligt.
Dan is het te laat en niemand kan hem meer rechttop zetten, o, wat zal iedereen dan een spijt
hebben.
En wie krijgt dan de schuld?
Jullie omdat jullie niet naar ons hebben willen luisteren.
Jullie zullen hier spijt van krijgen, dat is zeker.

8. De reus gered.

Even is het stil, het duizelt Kamiel voor de ogen, dan haalt hij diep adem.
Oké, zegt hij dan zacht, mensen kom maar hier, ga maar weg van de Superreus.
Laat ze nu hun gang maar gaan, laat ze maar zagen, ik heb ze gewaarschuwd.
De mannen vrouwen en kinderen lopen langzaam naar Kamiel.
Allemaal kijken ze nu naar de opzichter en de zagers.
De eerste zaag wordt aangezet en loeit , ook de tweede volgt.
Beide mannen lopen naar Superreus.
Dan springt de uitvoerder ertussen, hij gebaart met z'n hand.
Stop, roept hij, laten we toch maar een bocht maken, dat lijkt me beter,
wijk maar uit naar rechts.

Kamiel en de mensen in het dorp willen wel juichen, maar ze zijn nog te boos..
Ze gaan rustig terug naar het dorp.
Blij dat ze nu weten hoe sterk ze samen zijn.
Dat ze niet alles in hun eigen bos hoeven toe te laten.

Kamiel wil nog even bij Superreus blijven.
Je komt toch wel weer thuis, vraagt z'n moeder ongerust.
Kamiel knikt, voor het donker is ben ik weer bij jullie in het dorp, zegt hij.

Als iedereen weg is slaat hij de armen om Superreus heen.
Ik laat het niet gebeuren hoor, zegt hij krachtig.
Ons regenwoud mag niet verkocht en de dieren niet gevangen worden.
Ik ga weer naar school en wil opzichter worden.
Dan zal ik jullie allemaal beschermen.
Superreus laat al zijn takken kraken van blijdschap.

Laat in de middag komt Kamiel in het dorp aan .
De mensen begroeten hem blij, ze zijn trots op hem.
Debby komt huppelend naar hem toe.
Ze lacht en zegt: je bent toch niet zo dom als ik eerst heb gedacht.
Kamiel pakt haar hand en zegt; haal onmiddellijk mijn geschiedenisboek, want morgen ga ik
weer naar school.

Evening of the first night, Kamei was very busy with his work. He had to finish the report before the meeting.

Last night, he was very tired. He had to go to bed early. He was very busy with his work.

He had to go to bed early. He was very busy with his work. He had to finish the report before the meeting.

He had to go to bed early. He was very busy with his work. He had to finish the report before the meeting.

He had to go to bed early. He was very busy with his work. He had to finish the report before the meeting.

He had to go to bed early. He was very busy with his work. He had to finish the report before the meeting.

He had to go to bed early. He was very busy with his work. He had to finish the report before the meeting.

He had to go to bed early. He was very busy with his work. He had to finish the report before the meeting.

He had to go to bed early. He was very busy with his work. He had to finish the report before the meeting.

He had to go to bed early. He was very busy with his work. He had to finish the report before the meeting.

He had to go to bed early. He was very busy with his work. He had to finish the report before the meeting.

He had to go to bed early. He was very busy with his work. He had to finish the report before the meeting.

He had to go to bed early. He was very busy with his work. He had to finish the report before the meeting.

He had to go to bed early. He was very busy with his work. He had to finish the report before the meeting.

He had to go to bed early. He was very busy with his work. He had to finish the report before the meeting.

© 2006 Stichting Projekten Protestants Christelijk Onderwijs Suriname